

BO Kukkonen Panu

21.09.2020
JULKINEN

Asia

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

Kokous

U/E/UTP-tunnus

U 45/2018 vp

Eduskunnalle toimitettiin 18.9.2020 perusmuistio (VM2020-00457) ja eduskunnalta pyydettiin perustuslain 50 §:n 3 momentin perusteella vaiteliaisuutta asian käsittelyssä Suomen neuvottelutavoitteiden turvaamiseksi koskien keltaisella huomiovärillä merkittyä kohtaa Taloudelliset vaikutukset –osassa kunnes neuvosto on hyväksynyt omien varojen päätöksen.

Tästä perusmuistiosta on poistettu kohta, jota vaiteliaisuuspyyntö koskee.

Julkinen versio**Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu**

Ylimääräinen Eurooppa-neuvosto (17.-21.7.2020) pääsi sopuun elpymiskokonaisuudesta ml. Euroopan unionin monivuotisesta rahoituskehystä vuosille 2021-2027 sekä elpymisvälineestä. Eurooppa-neuvostossa sovittiin myös uudesta omien varojen järjestelmästä, joka tulisi takautuvasti voimaan 1.1.2021 sen jälkeen, kun kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet päätöksen omissa kansallisissa päätöksentekolimissään.

Ehdotusta neuvoston päätökseksi EU:n omien varojen järjestelmästä on viimeistelty neuvoston työryhmissä, kuten omien varojen työryhmässä sekä Coreper II:ssa. Seuraavan kerran ehdotusta on tarkoitus käsitellä Coreper II:ssa 18.9.2020.

Tällä hetkellä ei ole tiedossa, missä aikataulussa päätös olisi tarkoitus hyväksyä neuvostossa. Käsittelyn aikataulu on todennäköisesti hyvinkin nopea.

Tällä U-jatkokirjeellä informoidaan eduskuntaa omia varojen päätöstä koskevasta neuvottelutilanteesta heinäkuussa 2020 tehtyjen Eurooppa-neuvoston linjausten jälkeen.

Kun neuvosto on hyväksynyt omien varojen päätöksen, antaa neuvoston pääsihteeri sen tiedoksi jäsenvaltioille ratifiointia varten. Valtioneuvosto tulee tämän jälkeen antamaan eduskunnalle hallituksen esityksen omien varojen päätöksen hyväksymisestä.

Suomen kanta

Tällä U-jatkokirjeellä täsmennetään U-jatkokirjeessä UJ 22/2020 vp, sekä valtioneuvoston ylimääräistä Eurooppa-neuvostoa 17-18.7.2020 annetussa muistiossa EUN 92/2020vp esitettyjä Suomen kantoja omien varojen päätöksen osalta.

Suomi voi hyväksyä neuvoston puheenjohtajan ehdotuksen neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä, joka perustuu Eurooppa-neuvostossa heinäkuussa sovittuihin linjauksiin.

Suomi voi hyväksyä ALV-perusteisen oman varan yksinkertaistamisen Eurooppa-neuvoston päätöksen mukaisena. Lisäksi Suomi voi hyväksyä kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvan kansallisen maksuosuuden uudeksi omaksi varaksi. Kummatkin edellä mainitut uudistukset ovat Suomen kannalta taloudellisesti edullisia eikä niillä anneta unionille suoraa verotusoikeutta.

Jäsenvaltioiden perinteisten omien varojen keräämisestä pidättämän kantopalkkiosuuden nosto 25 prosenttiin, omien varojen enimmäismäärät sekä eräiden jäsenvaltioiden saamat BKTL-perusteisten rahoitusosuuksien bruttovähennykset ovat osa Eurooppa-neuvoston saavuttamaan sopua ja hyväksyttävissä osana kokonaisratkaisua.

Suomi pitää välttämättömänä, että jäsenvaltioiden vuotuisten enimmäisvastuiden tarkkarajaisuus määritellään omien varojen päätöksessä Eurooppa-neuvoston linjausten mukaisesti.

EU:n monivuotiseen rahoituskehukseen sovelletaan tulevalla rahoituskehyskaudella nykyisenkaltaista 2 prosentin deflaattoria, joka on Suomen neuvottelutavoitteiden mukainen. Kun elpymisväline toimeenpannaan osana rahoituskehystä, tulee deflaattori sovellettavaksi myös elpymisvälineen määrään ja rahoitukseen.

Suomella on valmius tarkastella omien varojen järjestelmän jatkokehittämistä, kuitenkin niin, etteivät muutokset suhteettomasti lisää Suomen maksutaakkaa. Päätökset EU:n rahoituksesta kuuluvat jatkossakin jäsenvaltioille.

Viimeisteltäessä omien varojen päätöstä Suomen neuvottelutavoitteita on punnittava suhteessa Eurooppa-neuvostossa heinäkuussa saavutettuun sopuun ja Suomen kokonaisuuteen.

Pääasiallinen sisältö

Eurooppa-neuvosto (17.-21.7.2020) pääsi ratkaisuun uudesta omien varojen järjestelmästä, joka tulisi takautuvasti voimaan 1.1.2021 sen jälkeen, kun kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet päätöksen omissa kansallisissa päätöksentekolimissään.

Seuraavassa esitellään omien varojen järjestelmää koskevan päätösehdotuksen keskeinen sisältö verrattuna lähinnä komission toukokuussa 2020 antamaan muutettuun omien varojen päätösehdotukseen:

Nykyisen ALV-perusteisen omien varojen yksinkertaistaminen, uusi omien varojen luokka sekä maksukorjaukset (2 artikla)

Nykyistä ALV-perusteista omaa varaa yksinkertaistetaan siihen liittyvän laskentamenetelmän osalta siten, että monimutkaisimmista ALV-määräytymisperusteen laskentaan liittyvistä laskentakokonaisuuksista luovutaan ja laskentaan liittyvä keskimääräisen verokanta vakioidaan, joten laskentaa ei enää laadita vuosittain. Kuten myös nykyisin, ALV-määräytymisperuste ei saa minkään jäsenvaltion osalta ylittää 50 prosenttia jäsenvaltion bruttokansantulosta (BKTL).

Lisäksi otetaan käyttöön uusi omien varojen luokka, joka perustuu kierrättämättömään muovipakkausjätteen perusteella laskettavaan kansalliseen rahoitusosuuteen. Tämän ns. muovi-perusteisen oman varan määrä saadaan soveltamalla yhdenmukaista 0,80 euron verokantaa kierrättämättömän muovipakkausjätteen painoon. Jotta kansallisiin rahoitusosuuksiin ei kohdistuisi liiallisia regressiivisiä vaikutuksia, niiden jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, joiden BKTL asukasta kohden vuonna 2017 oli vähemmän kuin EU:n keskiarvo, olisi sovellettava mukautusmekanismia, johon kuuluu vuotuinen kiinteämääräinen vähennys. Vähennyksen olisi vastattava 3,8 kilogrammaa kerrottuna väestömäärällä vuonna 2017 seuraavissa valtioissa: Bulgaria, Tšekki, Viro, Kreikka, Espanja, Kroatia, Italia, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Portugali, Romania, Slovenia ja Slovakia.

Vuosina 2021-2027 seuraaville jäsenvaltioille myönnetään niiden vuotuisen BKTL-perusteiseen rahoitusosuuteen bruttovähennys:

Itävalta:	565 miljoonaa euroa
Tanska:	377 miljoonaa euroa
Saksa:	3 671 miljoonaa euroa
Alankomaat:	1 921 miljoonaa euroa
Ruotsi:	1 069 miljoonaa euroa.

Edellä mainitut bruttovähennykset ovat vuoden 2020 hintoina, ja ne muutetaan käypiin hintoihin käyttämällä bruttokansantuotteeseen perustuvaa unionin deflaattoria, kuten menetellään myös nykyisin voimassa olevan omien varojen päätöksen mukaan. Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat bruttovähennysten rahoittamiseen.

Omien varojen enimmäismäärä (3 artikla)

Vuotuisten maksumäärärahojen enimmäismäärä saa olla enintään 1,40 prosenttia ja vuotuisten maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärä enintään 1,46 prosenttia unionin yhteenlasketusta BKTL:sta. Jos asetuksen (EU) N:o 549/2013 muuttamisesta on seurauksena merkittäviä muutoksia BKTL:n tasoon, komissio laskee uudestaan edellä mainitut enimmäismäärät.

Poikkeukselliset ja väliaikaiset lisämäärärahat covid-19-kriisin seurauksiin puuttumiseksi (3b artikla)

Komissiolle annetaan valtuudet ottaa unionin puolesta pääomamarkkinoilta lainaksi varoja enintään 750 miljardia ja tämä määrä käytettäisiin kattamaan enintään 390 miljardin euron suuruiset menot sekä enintään 360 miljardin euron suuruiset lainat, joiden tarkoituksena on covid-19-kriisin seurauksiin puuttuminen. Edellä ilmoitetut määrät on ilmaistu vuoden 2018 hintoina. Määriä tarkistetaan vuosittain 2 prosentin deflaattorin perusteella.

EU:n monivuotinen rahoituskehys annetaan tietyn vuoden hintatasossa ja se muutetaan käypiin hintoihin hintakorjausmekanismiin avulla. Kuluvan kauden rahoituskehys annettiin vuoden 2011 hintatasossa ja siihen on tehty rahoituskehysasetuksen mukainen hintojen mukautus käyttäen 2 prosentin deflaattoria. Nykyinen 2 prosentin deflaattori on ollut käytössä vuodesta 2007 alkaen. Vastaavasti tulevan kauden rahoituskehys annetaan vuoden 2018 hintatasossa ja siihen tullaan myös soveltamaan 2 prosentin deflaattoria. U-jatkokirjeessä 2/2020 vp on selostettu käytetystä deflaattorista ja esitetty Suomen kanta deflaattorin tason määrittämiseen. Suomi on korostanut deflaattorin valinnassa

yksinkertaista ja selkeää menettelytapaa ja katsonut, että kiinteän deflaattorin tulisi olla korkeintaan nykytason mukainen eli 2 prosenttia.

Menoihin käytettyjen varojen pääoman takaisinmaksu ja pääomasta maksettavat korot katetaan unionin yleisestä talousarviosta. Takaisinmaksuaikataulu on laadittava moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti siten, että varmistetaan velkojen tasainen ja ennakoitavissa oleva väheneminen. Varojen pääoman takaisinmaksu on aloitettava ennen kauden 2021-2027 monivuotisen rahoituskehityksen päättymistä vähimmäismäärällä, sikäli kuin covid-19-kriisin puuttumiseen tarkoitettua lainanoton mukaisten korkojen maksujen osalta käyttämättömät määrät sen sallivat, ottaen huomioon SEUT-sopimuksen 314 artiklassa esitelty menettely. Määrät, jotka unionin on maksettava tietyinä vuonna lainapääoman takaisinmaksuna, saavat olla enintään 7,5 prosenttia 390 miljardista eurosta.

Komissio vahvistaa lainanottoimien hallinnointia varten tarvittavat järjestelyt. Komissio antaa säännöllisesti ja kattavasti Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoja velanhoidostrategiansa kaikista näkökohdista. Komissio laatii liikkeeseenlaskukalenterin, johon sisältyvät odotetut liikkeeseenlaskupäivät ja määrät tulevalle vuodelle, sekä suunnitelman, jossa esitetään odotetut pääoman ja koron maksut, ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi. Se saattaa tämän kalenterin säännöllisesti ajan tasalle.

Omien varojen enimmäismäärien poikkeuksellinen ja väliaikainen kasvattaminen (3c artikla)

Omien varojen päätöksessä vahvistettuja enimmäismääriä kasvatetaan väliaikaisesti 0,6 prosenttiyksiköllä yksinomaan kaikkien 3b artiklassa tarkoitettua unionin lainanottoiminnasta aiheutuvien velkojen kattamiseen siihen asti, kun kaikki nämä velat ovat lakanneet, ja viimeistään 31.12.2058 saakka.

Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön (6 artikla) *

Jäsenvaltiot pidättävät itsellään vuodesta 2021 lukien perinteisten omien varojen kantokuluina 25 prosenttia.

Päätösehdotuksen 6 artiklan 4-9 kohdissa olisi säännökset menettelyistä, jos asetetaan väliaikaisesti käteisvaroja komission käyttöön mukaan luettuna jäsenvaltioiden vastuista.

Jos talousarviossa hyväksytyt määrärahat eivät riitä siihen, että unioni voi täyttää 750 miljardin euron lainanotosta aiheutuvat velvoitteensa eikä komissio voi saada aikaan ajoissa tarvittavaa likviditeettiä aktivoimalla muita toimia, jäsenvaltioiden on komission viimeisenä keinona asetettavat tätä varten tarvittavat varat komission käyttöön. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita määräsuhteisesti kunkin jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakoarvioon nähden antamaan väliaikaisesti käyttöön kokonaisvarojen ja käteisvaravaatimusten välisen erotuksen. Komission on ilmoitettava tällaisista pyynnöistä jäsenvaltioille hyvissä ajoin.

Jos jäsenvaltio ei noudata pyyntöä ajoissa kokonaisuudessaan tai osittain, tai jos se ilmoittaa, että se ei pysty noudattamaan pyyntöä, komissiolla on väliaikaisesti oikeus esittää muita pyyntöjä muille jäsenvaltioille asianomaista jäsenvaltiota vastaavan osan kattamiseksi. Tällaiset pyynnöt on tehtävä määräsuhteisesti kunkin jäsenvaltion tuloista tehtyyn ennakoarvioon nähden. Jäsenvaltio, joka ei ole noudattanut pyyntöä, on edelleen velvollinen noudattamaan sitä.

Jäsenvaltiolta pyydettävä suurin vuotuinen kokonaismäärä on kaikissa olosuhteissa rajoitettu sen BKTL-perusteiseen suhteelliseen osuuteen väliaikaisesti kasvatetusta omien varojen enimmäismäärästä, joka on 0,6 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta BKTL:sta.

Mahdollinen käteisvarojen antaminen kompensoidaan viipymättä EU:n talousarviota koskevan sovellettavan oikeuskehyksen mukaisesti. Väliaikaisesti saatujen käteisvarojen määrien kattamat menot otetaan viipymättä unionin talousarvioon, jotta voidaan varmistaa, että asiaankuuluvat tulot otetaan huomioon mahdollisimman pian jäsenvaltioiden omien varojen tileille hyvittämistä varten.

Menettely ei johda vuosittain sellaisten käteisvarojen pyytämiseen, jotka ylittävät 3 artiklassa tarkoitetut omien varojen enimmäismäärät sellaisina kuin ne ovat lisättyinä 3 c artiklan mukaisesti.

Uudet omat varat elpymisvälinettä varten otettavan lainan takaisinmaksun rahoittamiseksi (8 resitaali)

Eurooppa-neuvostossa saavutettiin myös ratkaisu koskien mahdollisia tulevia uusia omia varoja. Omien varojen päätösehdotukseen sisältyvissä artikloiden perusteluissa mainitaan, että komission tulisi tehdä vuoden 2021 alkupuoliskolla ehdotukset uusista omista varoista koskien hiilidioksidipäästöjen tullimekanismia (hiilitulleja) ja digitaaliveroa. Nämä uudet unionin rahoituslähteet tulisivat voimaan viimeistään 1.1.2023.

Lisäksi komissiota pyydetään esittämään tarkistettu ehdotus päästökaupan huutokauppatuloihin liittyvästä rahoituslähteestä, jossa huomioitaisiin myös laajennus ilmailu- ja meriliikennealaan. Eurooppa-neuvoston päätelmissä myös todettiin, että unionin tulee etsiä myös uusia rahoituslähteitä. Näistä mahdollisista rahoituslähteistä mainittiin mm. rahoitustransaktiovero.

Uusilla rahoituslähteillä olisi tarkoitus rahoittaa elpymisvälineen takia otettujen lainojen takaisinmaksua.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Omien varojen päätös perustuu SEUT 311 artiklan 3 kohtaan ja Euratom-sopimus 106 A artiklaan. Neuvosto vahvistaa päätöksen erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yksimielisesti. Päätös tulee voimaan, kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti.

Ehdotusten suhde perussopimukseen ja perustuslakiin

U-jatkokirjeessä (U22/2020 vp) on käsitelty komission 28.5.2020 antamien muutettujen ehdotusten suhdetta perussopimukseen ja perustuslakiin.

Komission muutetun omien varojen päätösehdotuksen keskeinen eduskunnan budjettivaltaa ja budjettisuvereniteettia koskeva kysymys koski jäsenvaltioiden vastuun tarkkarajaista määrittelyä elpymisvälineen osalta (vrt. muutetun ehdotuksen 6 artiklan 4 kohta).

Eurooppa-neuvoston päätelmissä rajattiin Suomen tavoitteiden mukaisesti elpymisvälineen jäsenvaltiokohtaisia enimmäisvastuita. Omien varojen päätösehdotuksen 6 artiklan 4-9 kohdissa säädetään tarkkarajaisesti jäsenvaltion enimmäisvastuista elpymisvälineen osalta, jos jouduttaisiin asettamaan käteisvaroja väliaikaisesti komission käyttöön.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentissa asian valmistelusta vastaa budjettivaliokunta. Asian yleisesittelijöinä toimivat Jan Olbrycht (EPP, PL), sekä Margarida Marques (S&D, PT). Omien varojen esittelijöinä toimivat José Manuel Fernandes (EPP, PT) ja Valérie Hayer (RENEW, FR).

Euroopan parlamentti antaa lausuntonsa omien varojen järjestelmää koskevasta neuvoston ehdotuksesta 16.9.2020. Parlamentin täysistunto käsittelee asiaa budjettivaliokunnan mietinnön (A9-0146/2020) perusteella. Mietinnön mukaan parlamentin keskeisin huomio koski uusien omien varojen käyttöönottamista, joita voitaisiin myös käyttää elpymispaketin lainojen takaisinmaksuun. Parlamentti ottaisi uusia omia varoja käyttöön laajemmalti mitä Eurooppa-neuvoston päätelmissä on linjattu.

Kansallinen valmistelu

EU-ministerivaliokunta 18.9.2020.

Eduskuntakäsittely

Komissio antoi 2.5.2018 ehdotuksen päätökseksi omien varojen järjestelmästä sekä rahoituskehysasetukseksi yms. Niistä toimitettiin 27.6.2018 eduskunnalle U-kirjelmä (U 45/2018 vp), josta eduskunnan valiokunnan ovat antaneet lausuntoja: TaVL 48/2018 vp, PuVL 15/2018 vp, LiVL 30/2018 vp, UaVL 13/2018 vp, VaVL 12/2018 vp, TrVL 11/2018 vp, MmVL 21/2018 vp ja SuVL 12/2018 vp.

Asiassa toimitettiin eduskunnalle U-jatkokirjeet 10.2.2020 (UJ 2/2020 vp) ja 3.7.2020 (UJ 22/2020 vp).

U-jatkokirje UJ 22/2020 vp täydensi eduskunnalle 4.6.2020 annettua valtioneuvoston selvitystä EU:n elpymissuunnitelmasta: MFF+ ja elpymisväline (E 64/2020 vp), josta eduskunnan valiokunnan ovat antaneet lausuntoja: VaVL 2/2020 vp, PeVL 16/2020 vp, TaVL 15/2020 vp ja SuVL 6/2020 vp.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

-

Taloudelliset vaikutukset

Suomen tulevien vuosien EU-maksujen kokoon vaikuttavat ensi sijaisesti tulevan rahoituskehyyksen taso, omien varojen järjestelmän rakenne ja siihen tehdyt muutokset sekä eri omien varojen lajien kehitys tulevina vuosina, joista merkittävin on BKTL:n kasvu suhteessa muihin jäsenvaltioihin.

Kokonaisuudessaan Suomen maksut rahoituskehukseen liittyen kasvavat heinäkuun Eurooppa-neuvoston päätösten mukaan arviolta nykyisen kauden 16 miljardista eurosta 16,7 miljardiin euroon tulevalla rahoituskehyskaudella vuoden 2018 hinnoin laskettuna. Kasvua olisi siten noin 700 miljoonaa euroa eli 4 prosenttia. Keskimäärin jäsenvaltioiden maksut kasvavat noin 10 prosenttia, joten Suomen maksujen kasvu on unionin vaatimattomimpia. Osaltaan Suomen muita hitaampi maksujen kasvu tulevalla rahoituskehyskaudella johtuu Suomen muita jäsenvaltioita hitaammasta talouskasvusta, joka heijastuu todennäköisesti useaan omien varojen lajiin.

Omien varojen järjestelmään tehtyjen muutosten vaikutukset kokonaisuudessaan koko rahoituskauden osalta ovat arviolta vuoden 2018 hinnoin:

ALV-perusteisen oman varan yksinkertaistaminen:	- 190 milj. euroa
Muovi-perusteisen oman varan käyttöönotto ml. mukautusmekanismi:	- 228 milj. euroa
Perint. omien varojen kantopalkkio-osuuden muutos 20% -> 25%:	+ 62 milj. euroa
Maksukorjaukset eräille jäsenvaltioille (DK, DE, NL, AT ja SE):	+ 856 milj. euroa.

Omien varojen järjestelmään tehtävistä muutoksista ALV oman varan yksinkertaistaminen ja uuden muovi-perusteisen oman varan käyttöönotto vaikuttavat Suomelle taloudellisesti edullisilta eli ne pienentävät Suomen kansallista maksuosuutta. Edellä tehty laskelma on toteutettu siten, että mainitut omat varat olisi muutoin korvattu BKTL-perusteisella, täydentävällä omalla varalla.

Sen sijaan perinteisten omien varojen eli käytännössä tullien kantopalkkio-osuuden nostaminen 20 prosentista 25 prosenttiin ja maksukorjausten jatkaminen myös tulevalla kaudella nostavat Suomen maksuja unionille. Kantopalkkio-osuuden nostaminen pienentää suoraan perinteisillä omilla varoilla rahoitettavaa osuutta EU:n budjettiin ja nostaa vastaavasti kansallisten talousarvioiden kautta tulevaa maksuosuutta. Suomen osalta kantopalkkio-osuuden nosto kasvattaa Suomen EU-maksuja koko kaudella 124 miljoonalla eurolla, mutta koska myös Suomen saamat kantopalkkioiden tulot kansallisessa talousarviossa kasvavat, nettona valtiontaloudellinen vaikutus on negatiivinen 62 miljoonaa euroa.

Maksukorjausten kokonaismäärä koko tulevalle kaudelle on noin 51,3 miljardia euroa, josta Suomen osuus olisi 856 miljoonaa euroa eli vuodessa noin 120 miljoonaa euroa. Se on vähemmän kuin nykyisen kauden noin 200 miljoonaa euroa vuodessa, josta suurin osa on ollut Britannian saama maksualennusta.

Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan elpymisväline (Next Generation EU -väline) on poikkeuksellinen keino selvittää tilapäisistä mutta äärimmäisistä olosuhteista. Välineen koko säilyi komission esittämänä eli 750 miljardin euron suuruisena. Avustusmuotoisen tuen määrä laski ehdotetusta 500 miljardista eurosta 390 miljardiin euroon. Lainamuotoisen tuen määrä kasvoi vastaavasti 360 miljardiin euroon. Uuden tasapainon myötä Suomen maksuosuus välineen avustusmuotoisesta tuesta väheni 6,6 miljardiin euroon. Tämä osuus lisättyinä koroilla tulee maksettavaksi vuosien 2028-2058 aikana.

[POISTETTU]

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

-

Asiakirjat

Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä
(10025/20)

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

VM/BO, budjettineuvos Seija Kivinen, puh. +358 2955 30236
VM/BO, budjettineuvos Panu Kukkonen, puh. +358 2955 30134

*6 artikla

Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön

1. Jäsenvaltiot kantavat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut unionin omat varat kansallisten lakiansa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa mukautettava näitä kansallisia säännöksiä ja määräyksiä siten, että ne vastaavat unionin säännöissä asetettuja vaatimuksia.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja antaa tarvittaessa budjettivallan käyttäjälle tätä koskevan kertomuksen.

2. Jäsenvaltiot pidättävät itsellään kantokuluina 25 prosenttia 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä.

3. Jäsenvaltiot asettavat tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut varat komission käyttöön SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen asetusten mukaisesti.

4. Jos talousarviossa hyväksytyt määrärahat eivät riitä siihen, että unioni voi täyttää 3 b artiklassa tarkoitetusta lainanotosta aiheutuvat velvoitteensa ja komissio ei voi saada aikaan ajoissa tarvittavaa likviditeettiä aktiivoimalla muita toimenpiteitä, jotka on vahvistettu tällaiseen lainanottoon sovellettavissa rahoitusjärjestelyissä, jotta voidaan varmistaa unionin velvoitteiden noudattaminen, myös aktiivisen maksuvalmiuden hallinnan avulla ja tarvittaessa pääomamarkkinoiden lyhytaikaisen rahoituksen käyttämisen avulla 3 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa vahvistettujen ehtojen ja rajoitusten mukaisesti, jäsenvaltioiden on komission viimeisenä keinona asetettava tätä varten tarvittavat varat komission käyttöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 2 kohdan soveltamista. Tätä varten sovelletaan jäljempänä olevia 5–9 kohtaa poiketen asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 3 kohdasta ja 14 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta.

5. Jollei neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 4 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, komissio voi pyytää jäsenvaltioita määräsuhteisesti kunkin jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakoarvioon nähden antamaan väliaikaisesti käyttöön kokonaisvarojen ja käteisvaravaatimusten välisen erotuksen. Komission on ilmoitettava tällaisista pyynnöistä jäsenvaltioille etukäteen hyvissä ajoin. Komissio ottaa käyttöön jäsenvaltion vuoropuhelun kansallisten velkakonttorien ja valtionkassojen kanssa liikkeeseenlaskua ja takaisinmaksua koskevien aikataulujensa osalta.

Jos jäsenvaltio ei noudata pyyntöä ajoissa kokonaisuudessaan tai osittain tai jos se ilmoittaa komissiolle, että se ei pysty noudattamaan pyyntöä, komissiolle on väliaikaisesti oikeus esittää muita pyyntöjä muille jäsenvaltioille asianomaista jäsenvaltiota vastaavan osan kattamiseksi. Tällaiset pyynnöt on tehtävä määräsuhteisesti kunkin muun jäsenvaltion talousarvion tuloista tehtyyn ennakoarvioon nähden. Jäsenvaltio, joka ei ole noudattanut pyyntöä, on edelleen velvollinen noudattamaan sitä.

6. Käteisvarojen suurin vuotuinen kokonaisuus, joka voidaan pyytää jäsenvaltiolta 5 kohdan nojalla, on kaikissa olosuhteissa rajoitettu sen BKTL-perusteiseen suhteelliseen osuuteen 3 c artiklassa tarkoitetusta omien varojen enimmäismäärien poikkeuksellisesta ja väliaikaisesta kasvattamisesta. Tätä varten BKTL-perusteinen suhteellinen osuus lasketaan osuutena unionin yhteenlasketusta BKTL:sta, sellaisena kuin se johtuu asiaankuuluvasta sarakkeesta unionin viimeisen hyväksytyyn vuotuisen talousarvion tulopuolella.

7. Mahdollinen käteisvarojen antaminen 5 ja 6 kohdan nojalla kompensoidaan viipymättä EU:n talousarviota koskevan sovellettavan oikeuskehyksen mukaisesti.

8. Edellä olevan 5 kohdan mukaisesti väliaikaisesti saatujen käteisvarojen määrien kattamat menot otetaan viipymättä unionin talousarvioon, jotta voidaan varmistaa, että asiaankuuluvat tulot otetaan huomioon mahdollisimman pian jäsenvaltioiden omien varojen tileille hyvittämistä varten neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

9. Edellä olevan 5 kohdan soveltaminen ei johda vuosittain sellaisten käteisvarojen pyytämiseen, jotka ylittävät 3 artiklassa tarkoitetut omien varojen enimmäismäärät sellaisina kuin ne ovat lisättyinä 3 c artiklan mukaisesti.

EUTORI-tunnus

EU/2018/0990

Liitteet

Viite

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
